dosarul nr. 5r-379/2025
PIGD 4-25088045-38-5r-20062025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

19 septembrie 2025 **or. Rezina**

Judecătoria Orhei sediul Rezina
Instanţa având în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecător Ludmila Tetiu
Grefier Vasile Lefter
Cu particparea:
Agentului constatator Vasilii Medinschii
În lipsa:
Petentului Poleacov Stanislav

Examinând în şedinţă judiciară publică, contestația depusă de Poleacov Stanislav, născut la *****, IDNP *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria şi nr. ***** din 09.06.2025 prin care i-a fost aplicată sancţiunea amenzii în mărime de 30 unități convenționale, echivalentul sumei de 1500,00 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod contravenţional,-

A C O N S T A T A T:

La 09.06.2025, de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, Vasilii Medinschii, în privinţa lui Poleacov Stanislav a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. *****, prin care Poleacov Stanislav a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) din Codul contravențional pe faptul că, la 09.06.2025, ora 20:12, în or.Rezina, conducea vehicolul nefiind asigurat de răspunderea auto civilă.

Tot, la 09.06.2024, prin decizia agentului constatator al IINSP, Medinschii Vasilii, Poleacov Stanislav a fost sancţionat cu amendă în mărime de 30 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 1 500,00 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Nefiind de acord cu decizia agentului constatator, la 11.06.2025, Poleacov Stanislav a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din 09.06.2025, întocmit în baza art. 229 alin. (3) Cod contravenţional, înregistrată la INSP mun.Chișinău cu nr.4530, care la 20.06.2025 a parvenit în instanța de judecată.

Prin încheierea, unipersonală, a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 23.06.2025, s-a acordat contestatarului Poleaxcov Serghei termen de 15 zile pentru înlăturarea neajunsurilor undicate în prezenta încheiere și anume pentru a prezenta instanței de judecată dovada de plată a taxei de timbru în original.

La 09.07.2025, în instanța de judecată a fost înregistrată contestația suplimentară, însoțită de unele inscrisuri, inclusiv și dovada de achitare a taxei de timbru la contul IBAn: MD45TRPAAA142310A01224AA.

În cererea de contestare suplimentară s-a invocat acțiunile agentului constatator trebuie să aibă în spate probe, iar decizia este un act care confirmă cele relatate, or, la materialele dosarului nu există nici o probă ce ar demonstra acțiunile ilegale ale contravenientului și nu există careva probe obținute prin mijloace certificate și omologate.

S-a mai invocat că, vehicolul de model „*****”, cu n/î *****, condus la 09.06.2025 de către Poleacov Serghei , este asigurat cu data de 23.03.2025 valabil până la 22.03.2026(copia asigurării s-a anexat).

În cererea de contestare suplimentară petentul solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit la 09.06.2025, seria ***** și a deciziei de sancționare, cu încetarea procesului contravențional pornit în baza art.229 alin.(3) Cod contravențional din lipsa faptului contravenției.

În ședința de judecată petentul Poleacov Stanislav nu s-a prezentat, însă prin cererea scrisă din 25.07.2025, a solicitat examinarea cauzei în absența sa, motiv din care, instanţa conform art. 455 alin. (3) Cod contravenţional a decis examinarea cazului în lipsa petentului.

Astfel, în cadrul examinării cauzei contravenționale, agentul constatator din cadrul INSP Medinschii Vasilii, a susținut procesul-verbal cu privire la contravenție, solicitând respingerea cererii de contestare, ca fiind neîntemeiată.

Conform art.395 alin. (1) pct.2) Cod contravențional, instanța de judecată judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului.

În temeiul art. 448 alin.(1) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447/1 alin.(8) Cod contravențional.

Din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, se constată că petentul Poleacov Stanislav la 09.06.2025, ora 12:12, prin or.Rezina a condus

vehicolul model „*****”, cu n/î *****, nefiind asigurat de răspunderea civilă, încălcând astfel prevederile Legii nr.106/2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule.

Analizând și apreciind probele în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, din punctul de vedere al pertinenței şi concludenții, instanța, după intima convingere, consideră necesar a admite contestația depusă de Poleacov Stanislav, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție ***** și a deciziei agentului constatator din 09.06.2025, reieșind din următoarele considerente.

Art.7 Cod contravențional indică expres, că persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art.8 alin.(1-2) Cod contravenţional, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie. (2) Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Art.10 alin.(1) Cod contravențional prevede, că constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform art.374 alin.(2),(2/1),(3)Cod contravenţional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, avînd ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenţiei. (21) Procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvîrşirea contravenţiei.(3) Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Art.375 alin.(1)-(3) Cod contravențional, menționează, că persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.(2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa.(3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Potrivit art.377 alin.(1) Cod contravenţional, nimeni nu poate fi silit să mărturisească împotriva sa ori împotriva rudelor sale apropiate, a soţului/soţiei, logodnicului/logodnicei sau să-şi recunoască vinovăţia.

Conform art.381 alin.(1),(2) Cod contravenţional, orice persoană are dreptul la satisfacţia efectivă din partea instanţei de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime.(2) Orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluţionarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă independentă, imparţială, legal constituită, care să acţioneze în conformitate cu prezentul cod.

Potrivit art.385 alin.(1),(2) Cod contravențional, agentul constatator este reprezentantul autorităţii publice care soluţionează, în limitele competenţei sale, cauza contravenţională în modul prevăzut de prezentul cod.

Conform art.399 alin.(1) Cod contravențional, Cauza contravenţională se soluţionează de agentul constatator în a cărui rază teritorială a fost săvîrşită contravenţia. Acesta poate aplica sancţiunile prevăzute în partea specială a cărţii întâi în limitele competenţei şi numai în exerciţiul funcţiunii.

Potiriv art.400 alin.(1) Cod contravențional, contravenţia prevăzută la art.229 alin.(3) se constată şi se examinează de către poliţie.

Conform art.425 alin. (1-6) Cod contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace : procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.(4) Nici o probă nu are valoare prestabilită.(5) Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod. (6) Nu pot fi admise ca probe datele care au fost obţinute : a) prin violenţă, ameninţări sau prin alte mijloace de constrîngere; b) prin metode ce contravin prevederilor ştiinţifice; c) prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător.

Art.441alin.(1),lit.a) şi alin.(2) Cod contravenţional indică, că procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care : a) nu există faptul contravenţiei. (2) Încetarea procesului contravenţional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privinţă a fost pornit.

Conform art.448 alin.(1)-(7) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447/1 alin.(8).(2) În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia.(3) Persoana faţă de care a fost emisă decizia şi care a lipsit atît la examinarea cauzei, cît şi la pronunţarea deciziei şi nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constatator şi peste termen, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii contravenţionale sau a perceperii despăgubirii materiale.(4) Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 3 zile de la data depunerii, agentul constatator expediază contestaţia şi dosarul cauzei contravenţionale în instanţa de judecată competentă.(5) Contestaţia depusă conform alin.(1) suspendă executarea sancţiunii contravenţionale aplicată prin procesul-verbal cu privire la contravenţie sau prin decizia agentului constatator.(6) În cazul prevăzut la alin.(2), pînă la soluţionarea repunerii în termen, instanţa de judecată poate suspenda executarea deciziei.(7) Depunerea contestaţiei peste termen, conform alin.(3), nu suspendă executarea deciziei agentului constatator. Instanţa de judecată care examinează contestaţia poate suspenda executarea deciziei atacate.

Conform cerințelor art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine : lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit.d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit.f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Art.461 alin.(1) Cod contravenţional prevede, că în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

Instanța de judecată, ținând cont de lipsa cărorva probe ce să susțină învinuirea adusă, precum și nemijlocit de însuși lipsa altor înscrisuri cu excepția actului procesual contestat, determină, că la caz urmează a se proceda după cum indică norma art.441 alin.(1),lit.a) Cod contravențional, care stipulează expres, că „procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenţiei” .

Cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii și al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie și prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

Cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina lui Poleacov Stanislav, instanţa de fond a stabilit, că în cauză, fapta juridică a presupusului contravenient nu a fost dovedită, or, probele anexate pe parcursul examinării cauzei și cercetate în ședința de judecată dovedesc proba contrară și anume instanța se referă la proba anexată de către presupusul contravenient Poleacov Stanislav la cererea de contestare suplimentată cum ar fi copia Poliței de asigurare obligatorie RCA(internă), eliberată la 22.03.2025 pe numele asiguratului Poleacov Stanislav Alexandru, INDP ***** de către Asiguratorul SA„Intact Asigurări Generale”, cu adresa juridică mun.Chișinău, str.M.Cibotari,55, care atestă că perioada de asigurare a vehicolul model „*****”, cu n/î *****, începe la 23.03.2025, ora 00:00 și expiră la 22.03.2026, ora 23:59.

Reieșind din circumstanțele de fapt constatate, rezidă, că în cadrul procesului contravențional, de către agentul constatator Medinschii Vasilii nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acţionează principiul in dubio pro reo.

Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art.425 alin.(4) din Codul contravenţional, prin care legislatorul a stabilit, că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională.

Faţă de cele precizate, instanţa de judecată a reţinut, că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu de care profită petentul, potrivit principiului in dubio pro reo. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa de fond reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci

pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art.375 alin.(3) Cod contravenţional și, în special, potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

Având în vedere cele constatate, instanţa de fond apreciază, că Poleacov Stanislav a formulat apărări de fapt și de drept cu privire la o faptă asupra căreia planează suspiciunea în ceea ce privește nerespectarea exigenţelor legale impuse de art.443 Cod contravenţional și a elementelor esenţiale în prezenta cauză, iar concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Instanța de judecată identifică și faptul că, este inadmisibilă de drept sancționarea contravențională a persoanei, fără a avea careva probe întru susținerea învinuirii, și bazîndu-se doar pe actul de constatare.

Sub aspectul dat, instanța de judecată, ținând cont de lipsa cărorva probe ce să susțină învinuirea adusă, precum și nemijlocit de însuși lipsa altor înscrisuri cu excepția actului procesual contestat, determină, că la caz urmează a se proceda după cum indică norma art.441 alin.(1),lit.a) Cod contravențional, care stipulează expres, că „procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenţiei” .

Cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii și al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie și prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

În conformitate cu art. 461 alin. (1) Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute în art. 441 și 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Astfel, instanța apreciază, că potrivit dispozițiilor legale menționate pe parcursul raționamentelor și în baza probelor pertinente, utile și concludente administrate, contestația este întemeiată și, în consecință, urmează a fi admisă, cu încetarea procesului contravențional pornit, pe motivul inexistenței faptei.

În baza celor expuse mai sus și conducându-se de art. 441 alin. (1) lit. a), 452-463 Cod contravențional, instanța de judecată,-

H O TĂ R Ă Ș T E :

Se admite contestația depusă de către Poleacov Stanislav, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** și deciziei agentului constatator din 09.06.2025.

Se încetează procesul contravențional în privința lui Poleacov Stanislav în temeiul art. 229 alin. (3) Cod contravenţional, pe motiv că nu există faptul contravenției, cu repunerea acestuia în drepturi.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Tetiu Ludmila**